

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Anthonio xxi

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De sctō marcello

salutati peccatum suum confitentes ad propria redierunt. Venientes autē gentiles ut sanctū felicē tenerent manus eorum dolor nimius apprehendit. Qui dum vultarent dixit eis. Dicite. Xps est deus. et continuo dolor vos dimittet. Quibus diecentibus sanati sunt. Pontifex ydolo:ū ad eū venit dicens. Domine ecce deus meus ut te venirem vidit: continuo fugam arripuit. Lui cum dice rem quare fugis? ait. Virtutem huius felicis ferre non possum. Si ergo deus meus ita te timeret q̄to magis ego tunc te debeo. Quem cū felix in fide instruxisset: baptizari se fecit. Adorantibus appollinem dicit felix. Si vere deus appollo est dicat michi quid est quod in manu nunc clausū teneo: habebat aut in manu cedulam. in qua oratio dominica erat scripta. Quo m. b. I respondente gentiles conuersi sunt. Tandem missa celebrata: et populo data pace: in paumentū in oratione se pūca ens. migravit ad dominum.

De sancto Marcello. xx. A

Arcellus dictus est quasi arcens malum a se. Vel dicitur marcellus quasi maria per cellens. id est mundanas aduersitates percutiens et conculcans. Assimilat. ir enī mundus mari: q: sicut dicit. Criso. sup mathe. In mari est sonus cōfusus: timor: cōtinuus; ymagō mortis. vñdarū cōtentio infatigabilis. incōstantia ingis.

Arcellus cu rōme summus pōtifer esset et maximianum imperatorē de nimia in ch̄ristianos sevicia increparerat: et i quadā

De sctō Anthōnio

domo cuiusdā matrone in ecclesiā p̄secrata missaz ageret. iratus impator: domū illā fecit stabulū iumentoz. et cūd: 3 marcellū ibidē ad seruicū cū cū stodia aī alii deputauit. in quo seruicio post m̄los annos in dñō requieuit. circa annos dñi. c̄lxxvij.

De sancto Anthōnio. xxi. A

Anthonius dicit ab ana quod est iursum: et tenens: quasi signa tenens: et mūdana de spicēs. Desperit autē mundū quia immundus inquietus transitorius deceptius et amarus. De hoc dicit aug⁹. O mūnde immūnde quid persistepis: qd aduertere nos conaris: tenere nos vis fugiens: quid faceres si maneres quē non deciperes dulcis qui amarus dulcia alimenta mētiris. Eius vitam anastasius scripsit.

Alibonius cū viginti esset annoz. et audiret legi in ecclia: si vis perfectus esse vade et vende oia que habes et da pauperibus oia sua vendens pauperibus erogauit et heremeticam vitā duxit. hic innumerabilia demonum tē pramenta sustinuit. **Q**uadā vice dum spirillum fornicatiōis virtute dei suscipiat dyabolus i specie puertnigrī ante eum p̄stratus apparuit. et se ab eo victus confessus est. Nam et hoc p̄cibus impetravit ut videret fornicatiōis demonem iuuen. b⁹ insidiā ante. Quęz cū in predicta forma vidisset d. xii. Ulissima mihi apparuisti specie te vltra nō timebo. Alia vice dum in quodā tumulo latitaret multitudine demonū euz adeo lacerauit: q̄ minister ei⁹ qua si mortuū cum p̄p: iā bumeris asportarer. Eūq̄

d. iiij

De sancto

eum oēs qui conuenerāt quasi mortuū plorassent
dolēibus cūcris subito antboni⁹ reuiniscit: et a mī
uistro ad p̄dictus tumulū se itez portari fecit. Qui
cū ibi ex dolore vulnerū p̄strat⁹ iaceret. ex virtute
animi ad p̄factū demones excitabat. Tūc illim
formis varijs feraz apparuerūt: et euz iterū denti
bus cornibus et vnguisbus crudelissime laceraue
runt. Tūc subito splēdo: mirabilis ibi apparuit: et
demones cūcris fugauit. Antbonius aut̄ continuo
sanatus est ibi xpm adesse intelligens ait. Ubi
eras bone ibesu: ybi eras. quare a principio nō fui
stibic ut me adiuuares: et vulnera mea sanares? Luidōs.
Antboni bice rā: sed expectabam videre
certamē tuū. Nunc q̄ur q̄ viriliter dūmasti: i toto
o:be te faciā noīari. **L**ati aut̄ feruoris erat q̄ cū
maximian⁹ imperator xpianos occideret ipse marti
res sequebat. vt cū eis martir fieri mereret: et ve
bementer tristabat eo q̄ sibi martirū nō daretur
Lū aut̄ in alteruz beremū p̄geret: argen
teuz discū reperit: et intra se sic dicere cepit. Unde
hic argēte us discus: ybiboū vestigia nulla vidē
tur? Si enī viatori cecidisset: vtq; p̄ sui magnitu
dine latere nō posset. Hoc dyabole artificū tuum
est: voluntate tñ meaz numq̄ poteris immutare.
Etho: dicēs: discus vt sum⁹ euanuit. Postmodū
ingētez massas puri aurī reperit: s; vt scđū aurū
fugit. Sicq; ad montē fugiēs. xx. annis ibi pm̄sita
innumeris co:uscōs miraculis. **Q**uadā vice duz
in spiritu rap⁹ eset totū mūdū laqueis se inuicē
conectētibus plenū vidit. Qui exclamās ait. O q̄s
istos euader laqueos? Et audiuit. Humilitas. Ali
quando dū ab angelis in aere eleuarek. assunt de
mones. et eius trāstū p̄bibēt: peccata eius ab ex
o:dio natūtatis eius obijcētes. Quibus angelī
nō debetis illā narrare q̄ xpi iam pietate sunt de
leta. Si qua aut̄ scitis ex q;o fact⁹ est monachus.
illa p̄ferre. Et cū in p̄batōe deficerent: iūder ant
bonius in sublime tollit: et liber deponit. **H**
Narrat antbonius de se dicēs. Uidi aliquādo dy
abolū celsum corpore: q̄ se dei virtutē: et prouiden
tiā ausus est dicere. et ait. Quid vis vt a me tibi
detur antboni? At ego spura in os eius congemi
nā: totū me in cum xpi noīe armatus ingessi: et
statim euanuit. **H**ic dyabolus aliquā in tanta p
ceritate apparuit: q̄ celū capite tāgere videretur.
Quē euz antbonius q̄s eset interrogasset: et ipse
se satbanā esse dirisset. addidit satbanas. Cur me
sic impugnat monachi: et maledicit xpian? Lui
antbonius. Juste hoc faciūt: q̄a tuis sepe insidias
molestanf: et ille. Ego eas nequaq̄ molesto: sed

Antonio

ip̄i inuicē se conturbāt. Ego em̄ ad nichilū sum re
dactus. quia iam in cunctis partibus regnat xps.
Quidā sagittarius beāta antboniū gaudētē
cū fratribus quadam vice cōspexit: et ei displicuit.
Lui antboni⁹. Pone sagittā in arcū et trabe. Qd̄
et fecit. Cumq; scđo et tercio hoc fieri mandasset
dixit sagittarius. Tūc trahere potero: q̄ de eius
fractōe do:lebo. Lui antbonius. Sic est in ope dei
q̄m si supra mensurā tēdere vellemus: citius fran
geremur. Expedit ergo rigoē aliquādo relaxari
hoc audieō ille edificatus recessit. **E** Inter
rogauit quidā antboniū dicēs. Quid custodiens
placebo de o: Et respōdens dixit. Quocūq; vādis
sem̄ dēū p̄ oculis tuis habeas. In his q̄ agis
testimonium sacrarū scripturarū adhibeas. In quo
cung; loco federis nō inde cito recedas. Hec tria
custodi et saluus eris. **A**bbas quidā interroga
uit antboniū dicēs. Quid facias? Lui antbonius.
Non cōfidas in tua iusticia. Utēris et lingue sit ti
bi continentia. Et ne penitearis de re transacta.
Dicit itez antboni⁹. Sicut pisces si in siccō tarda
uerint mo:unf: ita et monachi extra cellā tardan
tes: aut cū viris secularibus immorātes: a quietis
pposito resoluunt. Iterum dixit antbonius. Qui
feder in solitudine et quiescit a tribus bellis eripit
se auditus: locutionis: et visus: et cōtra vñū tantū
modo pugnā habebit: sc̄z cordis. **F** Quidam
fratres cu quodaz senē ad abbātē antboniū visi
tandū iuerunt. Dixitq; antbonius fratribus. Bo
num comitē habuistis senē hunc. Deide dixit semi
bonos fratres suenista tecū abba. Lui ille. Bonos
quidē inneni: sed habiratio eoz nō habet ianuam.
Quicūq; em̄ vult intrat in stabulū: et soluit asinus.
Hoc aut̄ dicebat q̄m om̄ia que erāt in corde eoz
statim erāt in ore. Dixit abbas antbonius. Scare
cōuenit q̄m sunt tres motus corporales. Unū qui
dem nature. alius ex ciborū plenitudine. tertius
ex demone. Frater quidā renūtiauerat seculo: sed
non plene: quia quidā adhuc sibi retinebat. Lui
antbonius. Vade et emē carnē. Qui vādes emē
carnes. et portas eas dū veni: et lacerabant eum
canes. Lui antbonius. Qui renūtiant seculo: et
volunthabere pecunias: ea impugnati a demoi
bus discepunt. **A**n̄bonius dū in beremo tedio
afficeret dixit. Dñe volo saluus fieri: et nō p̄mittit
me cogitationes mēce. Et surgens exiuit foras: et
vidit quendā sedentē arg operātes: et deinde sur
gentē et orante. Erat aut̄ angelus dñi et dixit ei.
Sic fac et saluus eris. **C**uz quadā vice fratres
de statu aiaz ab antbonio q̄sillent. sequēti nocte

De sancto

Vox vocauit euz dicēs. Surge exi et vide. Et ecce vidit quendā longū et terribilē caput vsg ad inubes tollentē qui quosdā pennatos ad celū volare cupiētes: extēs mānibus phibebat: et alios libere peruoiantes retinere non poterat: et maximus gaudiū mixtū cūz nimio dolore audiebat. Et intellexit aīaz illū esse ascensuz. et dyabolū phibentē qui quasdā obnoxias retineret. et de sanctoz vōlatu quos retinere non poterat sic doleret. Aliqñ dū cum fratribus oparet anthonius: suspiciens in celū cūz tristē visionē vidisset: puolatus ante deū rogauit ut futurū scelus auerteret. fratrib⁹ vero sup hoc cū interrogantibus cum lachrimis et sin-gultibus dixit q̄ in auditū scelus seculis simineret. Uidi inquit altare dei a multitudine equoz circūdatū qui calcibus oīa discerpebant. Magno enī turbine fides catholica subuerteret. et homines iumentis similes xp̄i sacramēta diripiēt. facta⁹ est vox dñi dicēs. Abhominabūt altare meūt post duos aut̄ annos crūpēntib⁹ arriam ecclēsie vnitatē sciderūt: baptisteriuz et ecclēsias polluerunt et sup altaria ch̄: istianos instar ouiz mactauerūt.

S Dux quidā egipci arrianus nōe ballachi⁹ cum ita ecclēsiām dei infestaret: et virgines et monachos nudatos publice verberaret: sic ei scriptit anthonius. Uideo irā dei sup te veniente. Iaz de sine pse qui xp̄ianos: ne ira dei te occupet. q̄ p:oximū tibi minat interitū. Infelix legit epistolam et irrisit et in eam expuēs ad terrā pīcīt: ac portito: es verberibus mītis afficiēs anthonio talia remandauit. Quoniā tibi est tata cura de monachis ad te quoq̄ puenier nostri disciplia rigor: is. Post quinq̄ autē dies equū suū mansuetissimū insidēs morū iōpius equū ad terrā pīcīt: et corosis atqz laceratis cruribus infra triduum expirauit. Cum quidā fratres verbū salutis ab anthonio q̄sūtēt ait illīc. Auidist dominum dicentem? Si quis te peccaserit in vnā maxillam prebe ei alterā. Dicūt ei Hoc implere nō possum⁹. Et illē. Saltem de vna patienter fertē. Et illī. Necetū hoc possem⁹. Qui bus anthonius. Saltem ne velitis pītere magis quā pīuti. Et illī. Nec hoc possemus. Tūc anthonius dixit discipulō suo. succos pīpara fratrib⁹ istis q̄a nimis delicati sunt. Sola oratio necessaria est vobis. Hecin vitas patrū legunt. Tandē beatus anthonius. cv. anno vite sue fratres de osculans in pace quieuit: sub constantino. qui cepit circa annum domini. cccl.

Be sancto Fabiano xxii. A

Fabiano

Fabianus quasi fabicanus: fabricās beatitudinē supernam. id est eam sibi acquirens tripliū iure. sc̄i iure adoptionis. emptionis et debellationis.

Fabianus ciuis romanus fuit: et cum papa defuncto p̄ alio eligēdo populus cōueniēset: inter eos et ipse venit: rei exitū scire volens. Ecce colubā candida descendit sup caput eius. Quod cum oēs mirarentur in pāpaz ab eis eligit. Hic vt ait damasus papa per oēs regiones septē dyacones misit: et eisdem septem subdyacones tradidit. qui omīa gesta martirū collegerūt. Hic vt ait baymo imperatori philippō volenti inter esse pasche vigilis et cōmunicare misterijs restitut nec quousq; peccata cōfiteretur et inter penitētes starerit interesse permisit. Tandem pontificatu sui anno. xiiij. iussu decij capitūs obtruncatione martirio coronatur. Passus est autem circa annum domini. cclij.

Be sancto Sebastiano xxiii. A
Sebastianus dictus est a sequens et beatitudi-do: et a stn quod est ciuitas: et ana quod est sursum quasi sequēs beatitudinē ciuitatis superne: hoc est cā possidens et acquirens: et hoc quintupliti denario sc̄m augustinum. Paupratre regnū. dolore gaudiū. labore requiez: ignominia gloriam: morte vitam. Uel dīc sebastianus a basto. Nam miles christus equus ecclēsia. bastū sine sellē sebastianus: quo mediāte christus in ecclēsia militauit: et de multis martirib⁹ victoriā obtinuit.